JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
SIEGBERT ALBER
16 päivänä joulukuuta 1999 *

A Johdanto

1. Euroopan yhteisöjen komissio väittää tällä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevalla kanteellaan, että Italian tasavalta ei ole säädetyssä määräajassa saattanut työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 30 päivänä kesäkuuta 1995 annettua komission direktiiviä 95/30/EY [1] osaksi kansallista oikeusjärjestystään tai ilmoittanut komissiolle tähän liittyviä säännöksiä.

2. Direktiivin 95/30/EY 2 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä marraskuuta 1996. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

* Alkuperäinen kieli: saksa.
1 — EYVL L 155, s. 41.

Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

3. Koska komissio ei saanut minkäänlaista tietoa direktiivin 95/30/EY mahdollisesta täytäntöönpanosta, komissio kehotti 30.5.1997 päivätyllä virallisella huomautuksella EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (josta on tullut EY 226 artikla) mukaisesti Italian hallitusta esittämään huomautuksensa. Italian pysyvän edustuston 11.7. ja 28.10.1997 päivätyistä kirjeistä ilmeni, että direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet olivat olleet valmisteltavina. Koska muita ilmoituksia ei kuitenkaan annettu, komissio lähetti 12.1.1998 Italian hallitukselle perustellun lausunnon perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti ja kehotti tätä ryhtymään direktiivin noudattamisen edellyttämiin toimenpiteisiin kahden kuukauden määräajassa perustellun lausunnon tiedoksisaamisesta lukien. Italian tasavalta ei vastannut perusteltuun lausuntoon.

Menettely yhteisöjen tuomioistuimessa

4. Komissio nosti siten 26.11.1998 päivätyllä kannekirjelmällään, joka merkittiin 3.12.1998 yhteisöjen tuomioistuimen rekisteriin, jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen Italian tasavaltaa vastaan.

5. Komissio toteaa olevan kiistatonta, että direktiivin 95/30/EY mukaan Italian tasavallan oli saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30.11.1996. Tämä velvoite perustuu myös EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan kolmanteen kohtaan (josta on tullut EY 249 artiklan kolmas kohta) ja EY:n perustamissopimuksen 5 artiklaan (josta on tullut EY 10 artikla).

6. Komissio ei saanut tietoja täytäntöönpanoa koskevasta menettelystä eikä tähän liittyvien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten tekstejä. Näin ollen Italian tasavalta ei ole noudattanut yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan, koska on katsottava, että se ei ollut pannut direktiiviä täytäntöön säädetyssä määräajassa tai ilmoittanut tästä komissiolle.

7. Italian tasavalta ei kiistä näitä väitteitä. Se ilmoittaa ainoastaan, että direktiivin täytäntöönpanomenettelyä ei ollut saatettu päätökseen direktiivin 90/679/ETY [2] mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 7.10.1997 annettujen komission direktiivien 97/59/EY [3] ja 97/65/EY [4] vuoksi. Toimivaltaisen ministeriön mielestä oli menettelyn sujuvuuden kannalta tarkoituksenmukaista panna direktiivit 95/30/EY, 97/59/EY ja 97/65/EY täytäntöön yhdellä ainoalla asetuksella ottaen huomioon sen, että täytettävät vaatimukset vastasivat toisiaan. Työ- ja sosiaalivakuutusministeriö toimitti tämänsuuntaisen ehdotuksen asianomaisille ministeriöille lausunnon antamista varten. Italian tasavalta ilmoittaa, että tämä menettely saadaan pian päätökseen ja toivoo komission siinä tapauksessa luopuvan kanteestaan.

8. Komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta

1) toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 95/30/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ilmoittanut näistä toimenpiteistä;

2) velvoittamaan Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

2 — Työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, annettu neuvoston direktiivi 90/679/ETY (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)(EYVL L 374, s. 1).

3 — Työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 7 päivänä lokakuuta 1997 annettu komission direktiivi (EYVL L 282, s. 33).

4 — Työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY mukauttamisesta tekniseen kehitykseen kolmannen kerran 26 päivänä marraskuuta 1997 annettu komission direktiivi (EYVL L 335, s. 17).

B Kannanotto

9. Kuten direktiivin 95/30/EY 2 artiklasta ilmenee, se olisi pitänyt saattaa osaksi Italian kansallista oikeusjärjestystä viimeistään 30.11.1996. Italian tasavalta ei kiistä sitä, ettei se ollut saattanut voimaan direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia eikä hallinnollisia määräyksiä. Se vetoaa vain siihen, että sen jälkeen kun asianmukainen menettely oli aloitettu alaa koskevan, vaaditun asetuksen antamiseksi, menettely oli kuitenkin keskeytetty, koska komissio oli sillä välin antanut uusia direktiivejä, jotka haluttiin panna täytäntöön samaan aikaan kuin direktiivi 95/30/EY. Italian tasavallalla oli tästä huolimatta velvollisuus antaa säädetyssä määräajassa direktiivin 95/30/EY täytäntöönpanemisen edellyttämät säännökset. Esillä olevassa asiassa on lisäksi todettava, että direktiivi 97/59/EY annettiin vasta lokakuussa 1997 ja direktiivi 97/65/EY marraskuussa 1997 eli ajankohtana, jolloin yli vuosi oli jo kulunut siitä, kun olisi pitänyt viimeistään panna direktiivi 95/30/EY täytäntöön.

10. Näin ollen on todettava, ettei Italian tasavalta ollut täyttänyt direktiivin 95/30/EY mukaisia velvoitteitaan.

Oikeudenkäyntikulut

11. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

C Ratkaisuehdotus

12. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin toteaisi seuraavaa:

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukauttamisesta tekniseen kehityk-

seen 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/30/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.